

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det bliver meget svært, hr. formand. Jeg skal forsøge. Fru Dorte Bennedsen gik ind på det arbejdskraftkrævende og sagde, at man nu kun har 8 uger til at gøre det færdigt i, mens jeg sagde, at udvalget har arbejdet med marginaljordsdebatter og redegørelser osv. Jeg troede, fru Dorte Bennedsen havde fået at vide – hr. Engell var vist inde på det – at der er altså en vis sammenhæng imellem de tre lovforslag, og at de skulle drøftes på én gang. Vi er ikke engang helt færdige med det. Jeg tror, landbrugsministeren skal af sted i næste uge til EF igen, når vi andre tager til Nordisk Råd, for at prøve at få nogle af de sidste brikker på plads. Det er vel også derfor, regeringen sagligt har drøftet de ting sammen og prøvet at få dem behandlet på én gang, og det er det, der sker i dag. Jeg synes egentlig, at forhandlingerne i dag i forhold til debatten i går har været nogenlunde saglige, og det ønsker vi at de fortsat kan være. Hr. Bjørn Westh spurgte, hvad saglighed var, men det må han selv vurdere.

Vi siger, at der skal gives fuld kompensation, for man går ind på ejendomsretten her, fru Dorte Bennedsen. Hvis man fjerner ejendomsretten og giver en erstatning, må fru Margrete Auken da godt gå ind på området, for så er det ikke landmandens, men det offentlige. Men man kan ikke sige, som fru Margrete Auken gør, at nu vil man have lov til at gå i alle private skove, og nu vil man have lov til at gå på bondeemandens mark. Fru Margrete Auken har nogle enkelte gange været der, og hun har været angst for, at bondemanden skulle komme og skælde ud. Det blev der sagt her fra Folketingets talerstol, men det må blive fru Margrete Aukens opfattelse. Jeg vil nok sige, hvis jeg så fru Margrete Auken på mine marker så . . .

Må jeg sige til hr. Gade vedrørende spørgsmålet om at trække noget ned over hovedet, at jeg tror nok, hr. Gade udmærket ved, hvad vi mener, for jeg sagde i mit indlæg, at Folketinget burde gå ind i en diskussion og prøve at løse disse problemer i fællesskab med dem ude omkring. Der er ganske givet nogle landmænd, der har nogle miljøfølelser for området, hvor de kører fast med traktoren osv., og så siger de: Her vil vi da godt lave en aftale. Hvis så SF's forslag går igennem, hvad jeg ikke håber, og man så heller ikke kan dræne mere, bliver der jo ikke

nogen mulighed for at arbejde på jorden. Der skal et samarbejde til med disse landmænd for at få løst dette problem.

Jeg beklager, at jeg ikke kan nå mere; jeg må prøve en kort bemærkning senere.

(Kort bemærkning).

Engell (KF):

Det, der kalder mig op, er et par bemærkninger fra hr. Gade og hr. Leif Hermann.

Det var hr. Leif Hermann, der sagde: Hvad går hele denne diskussion om prioritering inden for miljøområdet egentlig ud på? Ja, efter konservativ opfattelse er nøgleordene, når vi taler om prioritering inden for miljøområdet, for det første, at vi siger, der er en sammenhæng mellem miljøpolitikken, den almindelige økonomiske politik og erhvervspolitikken. Vi kan altså ikke – jeg har brugt udtrykket tidligere – lade miljødebatten foregå i et økonomisk tomrum.

For det andet så vi gerne, at man på dette område – ligesom på alle de andre områder, vi diskuterer her i Folketinget – fik fastlagt nogle økonomiske rammer for de behov, der er på det miljøpolitiske område i de kommende år, og så inden for denne miljøpolitiske totalramme fik diskuteret, hvad det er for nogle projekter, vi skal give førsteprioritet, hvor vi skal bruge pengene. Det er ikke den debat, vi skal føre her i dag, men det er nogenlunde de grundprincipper, ud fra hvilke vi gerne så at man tog denne debat op.

Så siger hr. Gade, at han har svært ved at se, at man skulle kunne afvise et tilbud om flere hundrede millioner kroner til landbruget. Her vil jeg sige, at det er jo den traditionelle folkesocialistiske politik, at man på den ene side vil vride armene rundt på forskellige erhvervsgrupper, og bagefter forsøger man at lindre smerten ved at stikke nogle statspenge ud til de grupper, man så har ramt.

For os er frivilligheden i denne sag vigtig; det understregede jeg i mit indlæg, og det har andre regeringsordførere, senest hr. Sønderby, også givet udtryk for.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu tre, der ønsker korte bemærkninger, men jeg gør opmærksom på, at der er endnu en række ordførere plus to ministre, der ikke har haft ordet.